

विश्वमङ्गल गुह्यकालीकवचम्



विनियोगः-

ॐ अस्य श्रीविश्वमङ्गलनाम्नो गुह्यकाली महावज्र कवचस्य
संवर्तत्रहषिरनुष्टुप्छन्दः, एकवक्रादि शतवक्रान्ता गुह्यकाली
देवता, फ्रें बीजं, फ्रेंशक्तिः, ह्रीं कीलकं सर्वाभीष्टसिद्धि
पूर्वकात्मरक्षणे जपे विनियोगः ॥

ॐ फ्रें पातु शिरः सिद्धिकराली कालिका मम ।

ह्रीं ह्रीं ललाटं मे सिद्धिविकरालि सदावतु ॥ १ ॥

श्रीं ह्रीं मुखं चण्डयोगेश्वरी रक्षतु सर्वदा ।

हूं ह्रीं कर्णे वज्रकापालिनी मे कालिकाऽवतु ॥ २ ॥

ऐं क्रौं हनू कालसङ्कर्षणा मे पातु कालिका ।

क्रीं क्रौं भ्रुवावुग्रचण्डा कालिका मे सदावतु ॥ ३ ॥

हां क्षौं नेत्रे सिद्धिलक्ष्मीरवतु प्रत्यहं मम ।

हूं हौं नासां चण्डकापालिनी मे सर्वदावतु ॥ ४ ॥

आं ईं ओष्ठाधरौ पातु सदा समयकुञ्जिका ।

ग्लूं ग्लौं दन्तान् राजराजेश्वरी मे रक्षतात् सदा ॥ ५ ॥

जूं सः सदा मे रसनां पातु श्रीजयभैरवी ।

स्फ्रें स्फ्रें पातु स्वर्णकूटेश्वरी मे चिबुकं सदा ॥ ६ ॥

ब्लूं ब्लौं कण्ठं रक्षतु मे सर्वदा तुम्बुरेश्वरी ।

क्षूं क्षौं मे राजमातङ्गी स्कन्धौ रक्षतु सर्वदा ॥ ७ ॥

फ्रां फ्रां भुजौ वज्रचण्डेश्वरी रक्षतु मे सदा ।


स्त्रैं स्त्रैं वक्षःस्थलं जयझङ्गेश्वरी मम ॥ ८ ॥

फिं फां करौ रक्षतु मे शिवदूती च सर्वदा ।


छैं छौं मे जठरं पातु फेत्कारी घोरराविणी ॥ ९ ॥
 खैं खौं गुह्येश्वरि नाभिं मम रक्षतु सर्वदा ।
 क्षुं क्षौं पार्श्वो सदापातु बाभुवी घोररूपिणी ॥ १० ॥
 ग्रूं ग्रौं कुलेश्वरी पातु मम पृष्ठं च सर्वदा ।
 क्लूं क्लौं कटि रक्षतु मे भीमादेवी भयानका ॥ ११ ॥
 हैं हौं मे रक्षतादूरू सर्वदा चण्डखेचरी ।
 स्फ्रों स्फ्रौं मे जानुनी पातु कोरङ्गी भीषणानना ॥ १२ ॥
 त्रीं श्रीं जङ्घायुगं पातु तामसी सर्वदा मम ।
 ज्रैं ज्रौं पादौ महाविद्या सर्वदा मम रक्षतु ॥ १३ ॥
 ड्रीं ड्रीं वागीश्वरी सर्वान् सन्धीन् देहस्य मेऽवतु ।
 खैं खौं शराराधातून्मे कामाख्या सर्वदावतु ॥ १४ ॥
 ब्रीं ब्रूं कात्यायनी पातु दशवायूंस्तनूद्भवान् ।
 ज्लूं ज्लौं पातु महालक्ष्मीः खान्येकादश सर्वदा ॥ १५ ॥
 ऐं औं अनूक्तं यत्स्थानं शरीरेऽन्तर्बहिश्च मे ।
 तत्सर्वं सर्वदा पातु हरसिद्धा हरप्रिया ॥ १६ ॥
 फ्रैं छ्रीं हीं स्त्री हूं शरीरसकलं सर्वदा मम ।
 गुह्यकाली दिवारात्रौ सन्ध्यासु परिरक्षतु ॥ १७ ॥
 इति ते कवचं प्रोक्तं नाम्ना च विश्वमङ्गलम् ।
 सर्वेभ्यः कवचेभ्यस्तु श्रेष्ठं सारतरं परम् ॥ १८ ॥
 इदं पठित्वा त्वं देहं भस्मनैवावगुण्ठ्य च ।
 तत्तत्स्थानेषु विन्यस्य वद्धवादः कवचं दृढम् ॥ १९ ॥
 दशवारान् मनुः जप्त्वा यन्त्र कुत्रापि गच्छतु ।
 समरे निपतच्छस्त्रेऽरण्ये स्वापदसङ्कुले ॥ २० ॥
 श्मशाने प्रेतभूताढ्यकान्तारे दस्युसङ्कुले ।
 राजद्वारे सपिशुने गह्वरे सर्पवेष्टिते ॥ २१ ॥
 तस्य भीतिर्न कुत्रापि चरतः पृथिवीमिमाम् ।
 न च व्याधिभयं तस्य नैव तस्करजं भयम् ॥ २२ ॥

नाय्युत्पातो नैव भूतप्रेतजः सङ्कटस्तथा ।
विद्युद्वर्षोपलभयं न कदापि प्रबाधते ॥ २३ ॥
न दुर्भिक्षभयं चास्य न च मारिभयं तथा ।
कृत्याभिचारजा दोषाः स्पृशन्त्येनं कदापि न ॥ २४ ॥
सहस्रं जपतश्चास्य पुरश्चरणमुच्यते ।
तत्कृत्वा तु प्रयुञ्जीत सर्वस्मिन्नपि कर्मणि ॥ २५ ॥
वश्यकार्यो मोहने च मारणोच्चाटने तथा ।
स्तम्भने च तथा द्वेषे तथा कृत्याभिचारयोः ॥ २६ ॥
दुर्गभङ्गे तथा युद्धे परचक्र निवारणे ।
एतत् प्रयोगात् सर्वाणि कार्याणि परिसाधयेत् ॥ २७ ॥
भूतावेशं नाशयति विवादे जयति द्विषः ।
सङ्कटं तरति क्षिप्रं कलहे जयमाप्नुयात् ॥ २८ ॥
यदीच्छेत् महतीं लक्ष्मीं तनयानायुरेव च ।
विद्यां कान्तिं तथौन्नत्यं यश आरोग्यमेव ॥ २९ ॥
भोगान् सौख्यं विघ्नहानिमनालस्यं महोदयम् ।
अधीहि कवचं नित्यममुनामुच्च च प्रिये ॥ ३० ॥
कवचेनामुना सर्वं संसाधयति साधकः ।
यद् यद् ध्यायति चित्तेन सिद्धं तत्तत्पुरः स्थितम् ॥ ३१ ॥
दुर्घटं घटयत्येतत् कवचं विश्वमङ्गलम् ।
विश्वस्य मङ्गलं यस्मादतो वै विश्वमङ्गलम् ॥ ३२ ॥
सान्निध्यकारकं गुह्यकाल्या एतत् प्रकीर्तितम् ।
भुक्त्वा भोगानघं हत्वा देहान्ते मोक्षमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥
॥ इति विश्वमङ्गल गुह्यकालीकवचम् ॥

Encoded and proofread by Mohan Chetoor

——
vishvama Ngala guhyakAlkavacham

pdf was typeset on July 4, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

